

Tập thơ

Mục lục

Lời ngỏ

“Lời vàng Eva” nằm trong khuôn khổ dự án “Tìm vàng trong lời Việt” do EVACOM khởi xướng. Đây là Quỹ đầu tiên ra đời quan tâm tới đời sống vật chất, tinh thần cho phụ nữ bằng việc vận động bảo trợ xuất bản và thiết lập giải thưởng thơ mới có giá trị mang tên Lá trầu.

Lá Trầu với mong muốn gián tiếp hỗ trợ các nhà thơ nữ in thơ và giới thiệu thơ đến công chúng. Hàng năm, từ các tập thơ bảo trợ sẽ tìm ra một tập thơ xuất sắc nhất để trao giải thưởng. Thông qua hoạt động này, Lá trầu muốn nâng niu giá trị tinh thần và lao động sáng tạo của nhà thơ, tôn vinh cái đẹp, tình nhân bản, tình yêu thương, tự do và tinh thần trách nhiệm hướng tới con người của thơ nữ.

Những tập thơ ra đời từ hoạt động của Lá trầu, sẽ là dịp gặp gỡ giữa những nhà thơ nữ với bạn đọc, là dịp để bạn đọc chia sẻ thế giới tinh thần, cùng có thêm những cảm nhận về cuộc sống qua các góc nhìn mới mẻ, biểu cảm, và ngôn ngữ THƠ đặc sắc của mỗi tác giả.

“Lời vàng Eva” xin bày tỏ lời cảm ơn đến những người tham gia chương trình. Đó là các tổ chức, cá nhân đã đóng góp, chia sẻ, cùng xây nên chiếc cầu nối thơ nữ với bạn đọc đặc biệt này : Đó là: *Nhà Xuất bản Phụ nữ, Ban Thẩm định gồm các Nhà thơ uy tín: Trúc Thông, Giáng Vân, ý Nhi, Hoàng Hưng, Nguyễn Quang Thiều, Nguyễn Bình Phương, Đỗ Doãn Phương.* Và Nhà tài trợ vàng năm 2007: *Công ty NAM DUỘC.*

Tôi bắt đầu bằng những từ bình thường trong tiếng Việt. Những từ không gây sốc, không khiêu khích ; những từ bình dị, không bao hàm một năng lượng đổi mới nào; những từ cũ kỹ. Tôi đưa chúng vào trong một thế giới bé nhỏ, ở đó, không phải chữ cái tạo thành từ mà ngược lại, các từ góp phần tạo thành một chữ. Khi quá trình đó kết thúc, chữ sẽ từ bỏ bảng chữ cái, nơi chúng tồn tại như những ký tự đơn thuần, để đi vào trang giấy và có một số phận.

Tôi bắt đầu bằng các chữ cái đơn lẻ, cô độc, độc lập. Các chữ còn chưa kết hợp lại với nhau để tạo thành từ, các chữ không có nghĩa.

Mỗi chữ cái là một cơ thể, một sinh thể, trong đó các tế bào vận động. Và đương nhiên, nếu đã là sinh thể thì những chữ cái của tôi sẽ không bất tử như đồng loại của chúng trong bảng alphabet. Chúng sẽ chỉ có một thời hạn ngắn ngủi để sống, như mọi sinh vật khác. Nếu có một bất công nào mà chữ phải chịu thì đó là : chúng không thể chống lại ý muốn của người đã làm ra chúng, người đó, trong khi muốn thoát khỏi một giới hạn này đã vạch nên một giới hạn khác. Nhưng cũng có thể nói: chúng đã đến như một tiếng gọi, một đòi hỏi được ra đời, và vượt qua cái gọi là ý muốn để ra đời. Bất công đối với từ là ở chỗ : chúng bị bó hẹp trong chữ, chúng không thể sinh sôi nảy nở một cách tự do trong cái cấu trúc thân xác chật hẹp ấy của chữ cái.

Tôi không hề có một chỗ nào trong cái vũ trụ từ A đến Z, vì thế mà tôi buộc phải đưa vũ trụ ấy vào cái không gian nhỏ xíu và hạn hẹp của thân thể tôi cao 1m 52 và nặng 45kg. Nhưng tôi biết tôi không thể cầm tù vũ trụ A-Z ấy, nó không lúc nào thuộc về tôi, kể cả khi tôi tưởng rằng đã tạo ra nó. Tôi và nó là một mối quan hệ chưa xác định, mặc dù đã được xác lập. Từ đó tôi bước vào và đi ra... để trở thành một cái tôi của chữ.

Đề tặng Ba Mẹ

Tôi không thể tiếp tục những gì đã được bắt đầu bằng chữ “tôi”
 Tôi không thể ngừng những gì đã được bắt đầu bằng chữ “tôi”

Sự	sâu
bắt	của
lục	những
ẩn	suy
náu	tư
trong	đang
mọi	đòi
ngóc	được
ngách	gọi
của	thành
cơ	ngôn
thế.	ngữ.
Trong	Tôi
óc	nhìn
trong	thấy
xương	tôi
thịt	xuyên
gân	qua
tuỷ	một
miệng	cuộc
mắt	hiện
tim	tồn
trong	khác
lục	hiện
phủ	tồn
ngũ	của
tạng.	chữ.
Tôi	Tôi
trượt	khóc
bên	cho
cạnh	giấy
tôi.	vì
Tôi	chữ
ở	không
xa	phải
tôi.	được
Tôi	viết
gỗ	ra
cửa	bằng
chính	mức
tôi.	không
Vì	thế
không	khô
thể	cũng
đến	chẳng
tận	có
cùng	hình
đáy	hài.

Tôi	Tôi	một	Tôi
lâm	săn	chỗ	hành
đau	đuổi	dưới	hạ
Từ	Từ	mặt	Từ
khi	vì	trời.	vì
trời	chúng	Và	chúng
chặt	thường	cho	luôn
chúng	tim	tối	phát
trong	cách	lúc	sáng
bộ	vượt	tôi	và
khung	ngục	tự	đốt
chữ	và	nguyện	tôi
hạn	đồn	quay	cháy
hẹp.	đuổi	trở	trụi.
Tôi	tôi	lại	Tôi
dùng	cho	nhà	tra
bạo	tối	tù	tấn
lực	tận	chữ	Từ
cưỡng	sự	để	vì
bức	thật	bất	chúng
Từ	cho	đầu	tâm
vào	tối	một	tối
nhà	lúc	tăm	và
tù	tôi	tối	làm
chữ.	buộc	khác.	tôi
Tôi	phải vượt ngục để tìm lấy cho mình		sợ
làm			chữ.

tắt thể

ánh sáng của Từ khi giấu chúng sau cơ

Từ
không nó.
thể Bước
ngăn cuối
mình cùng
lao kìm
như giữ
cơn được
lốc đã
vào ngăn
khoảng từ
trống không
rợn đến
người nổi
này. với
Lỗ kiệt quệ rách nát không tới cú
đen được với vực thăm chữ sát bên cạnh ngã
mở vào
ra vô
toác tận.
hoác Từ
trước ở
mặt lại
từ bờ
rỗng bên
hết này
chiều của
kích khoảng
của trống

Tôi Mặt
 ăn trời
 gạo ăn
 từ tôi
 những chín
 cây trong
 lúa những
 bà hạt
 cắt thóc.
 bằng Mặt
 liềm. trời
 Thân vùi
 phận sâu
 chúng dưới
 sẽ ruộng
 không nước
 giống chia
 với làm
 thân nhiều
 phận ô
 của nhỏ.
 những Mặt
 đồng trời
 loại ủ
 được tôi.
 gặt thành
 bằng phân
 máy bón
 gặt cho
 đập những tương lai, chúng sẽ ăn sạch những cây liềm còn lại,
 liềm mầm
 hợ lúa cho đến khi liềm chỉ còn trong các viện bảo tàng.

Tiếng		Tiếng		lênh	xác
nói		nói		đênh	tiếng
gieo		gieo		nhưng	nói
trên		lên		xác	về
cánh		những		vô	trên
đồng	Tiếng	ngọn		hình	màu
mùa	nói	nhưng	cây	nên	vàng
hạ.	gieo	xác	mùa	chỉ	hoa
Nó	vào	vô	đông	nghe	cúc,
chìm	khoảng	hình	trụi	và	nhưng
vào	trống.	nên	lá.	nhìn	xác
lòng	Nó	chỉ	Nó	thấy	vô
đất	bay	nhìn	tan	sóng.	hình
sâu	tuốt	thấy	biển	Tiếng	nên
và	vào	lá.	vào	nói	không
mắc	không	Tiếng	đám	gieo	ai
kẹt	trung	nói	cành	vào	nhìn
ở	và	gieo	khô	tháng	thấy.
đó.	mất	xuống	khánh,	sáu.	Tiếng
Ngày	hút.	biển	mùa	Nó	nói
cánh	Gió	lạnh.	xuân	bốc	gieo
đồng	bão		Nó	lái	ơi
ngập	thối		lao	xanh	cùng
nước	xác		nhanh	công	với
xác	tiếng		tới	xác	mùa
tiếng	nói		đáy	tiếng	hè
nói	bay		đại	nói	sôi
nổi	vật		duong	lượn	réo.
bồng	vờ		và	trên	im
bềnh,	nhưng		phân	hè	Tháng
nhưng	xác		rã.	phố	lặng
xác	vô		Sóng	ồn	đóng
vô	hình		xô	ào,	heo
hình	nên		xác		may
nên	chỉ		tiếng		trên
chỉ	nghe		nói		thân
thấy	thấy		trời		dẫn
nước.	gió		đạt		xác
					vô
					hình
					của
					nó

Khởi sau khi thoả mãn khát vọng
đầu vòng
và quanh
kết thế
thúc giới
của mà
ảo giờ
tưởng đây
về không ai coi đó là khát vọng nữa.
vô Đại dương dư thừa nước và
tận những
biển người
chết đi
cho biển
những vẫn
con chết
tàu vì
được khát
sống khát nước và khát vọng.

Sống nhờ thân thể gió, đi hết gió nắng vẫn
 không
 nhìn tiếng gào rú gầm thét. Tất cả co lại
 thấy và
 hình biến
 hài mất.
 của Nhưng
 chính nắng
 mình. vẫn
 Muốn ở
 thoát trong
 ra chính
 khỏi không
 giới gian
 hạn ấy
 cơ vì
 thể linh
 nắng hồn
 dùng gió
 lửa dù
 đốt cháy
 gió. trụi
 Gió xác
 chết. gió
 Tất không
 cả hề
 lặng hu
 phắc hao.
 không Nắng
 còn lên
 tiếng thấu
 than trời cao xuống tận đáy biển sâu,
 vẫn,
 rên rỉ lẫn tiếng thì thầm vi vút, cũng không còn

Mặt Trăng may chăng ở đó nắng sẽ chạm
 được lẫn ranh nơi tiếp xúc với cơ thể khác.

trong cho
 khi những
 đi tạo
 tìm vật
 ranh vô
 giới hình.
 của Nắng
 thân hỏi
 xác chúng
 nắng làm
 ôm cách
 áp nào
 và để
 sưởi tới
 ấm được

nào
khóa được
ở mở
một ra
Không cá.

Mọi con mắt đều nhắm tịt trên những cái miệng mở ngoác.

Não				vì
bộ				sao
nhũn	biết nó nằm dưới đáy một dạ dày viêm			đến
nhĩn	cấp		được	nhỏ
tim	tính		đảm	một
quất	căn		bảo	giọt
lại	bệnh		bằng	V.rohto
vì	phổ		chính	vào
lười	biến		cuộc	những
biếng	của		sinh	con
và	những		tồn	mất
sợ	kẻ		dại	nhắm
hãi.	căng		dảng	để
Tay	thẳng		của	ổ
chân	trí		họ	khóa
mềm	óc.		để	mở
nhèo	Trong		duy	ra.
chức	bộ	man	trì	Giấc
năng	áo	d m	cũng	mơ
duy	cà	i ô	bản	dài
nhất	sa	đi mà	kinh	bằng
là	của		ấy	chai
chờ	hòa		tụng	Vodka
cho	thượng		mãi	đi
chín.	thiếu		không	qua
Chùm	đủ		dứt	họng
nho	thứ		trong	người
dứt	họ		một	nghiện.
dứt	âm		thứ	Người
mãi	thăm		âm	đãi
những	chữa		nhạc	rượu
giọt	bệnh		mụ	tìm
nước	bằng		mị	chìa
xanh	cách nuốt một loại nam dược mà sự thần diệu			khóa
không				đầu
vào				

lỗ khoá rỉ sét. Từng quả nho nằm mơ một ngày

Tôi biết rõ hai đùi đã lia khỏi khớp. Tôi rơi cảm thấy may mắn
 rơi trong
 đầu chiếc
 ở quần
 phía bò
 dưới hiện
 chân đại.
 chọc Nếu
 lên không
 trời đã
 hai bị
 tay vấy
 rụng chụp
 trước lên
 ngực. đầu
 vẫn Tôi rơi không để ý thân mình đã vương lại ở một nơi nào đó.
 cố Đầu
 thở tôi
 đều trong
 đặn. khi
 Tôi tiếp
 rơi tục
 đầu rơi
 vẫn tự
 ở hỏi:
 phía -lúc
 dưới. này
 Không còn
 nhìn có
 thấy thể
 gì nói. “tôi rơi”?
 nhưng

Tôi là một xứ sở bị khoá chặt trong sự thiếu vắng nỗi sợ.

Không

sợ thuốc Trách Nhiệm, nàng ngủ vui từ bao lâu nay, nàng sẽ

trừ sâu. chết

Không nếu

sợ hôn

ô nhiệm. của

Không hoàng

sợ tham không

những đến

độc kịp.

tài Bên

lạc hậu. kia

Không phía

sợ lập lại như con

lại như con

vet. Không

sợ nói và làm những chuyện

những chiếc

ô

tô bóng lộn chạy băng băng trên đại lộ, nghiên nát

Trách

Nhiệm, nhưng nàng chết

lối lạc nó quá

nhẹ

trong rừng thăm tìm hoài không thấy người đẹp

nhàng nên

không

để

ai phải băn khoăn sám hối, cũng

không ai để ý rằng từ đây nỗi sợ không trở về nữa.

Nhảy múa xung quanh tôi những cơ thể không giới tính.
 Họ cầu tôi sờ vào vùng tương lai mù mịt của họ.
 Tôi mời Sâu Họ nắn nì tôi rờ vào vùng tôi trên cơ thể họ.
 Tôi hút Xa
 chạm không lạ
 vào thể không
 vùng sờ thể
 không tới. rờ
 giới Nhảy tới.
 tính múa Gương
 của xung mặt
 họ. quanh tôi
 Trong tôi trên
 suốt những những
 không cơ cơ
 thể thể thể
 chạm đầy xa
 tới. áp lạ.
 Nhảy can Không
 múa đảm. giới
 xung Họ tính
 quanh xin tràn
 tôi tôi trề
 những mó hy
 cơ vào vọng
 thể vùng mờ
 tràn can mịt
 trề đảm tương
 hy của lai
 vọng. họ. đây
 Họ Sáng áp
 mời loáng can
 tôi không đảm.
 dụng thể Những
 vào mó cơ
 vùng tới. thể
 hy Nhảy xa
 vọng múa lạ
 của xung mang gương mặt của tôi đi mất. Đi mất.
 họ. quanh tôi những cơ thể mang gương mặt của chính tôi.
 Nhảy múa xung quanh tôi những cơ thể tương lai mù mịt.

Tôi đi trên đường với một cơ thể không tòi. Tôi đi trên đường với tới mùa hè lúc hoàng hôn viên mãn. Tôi sẽ hôn tòi. Tôi đi trên đường với những vật góm ghiếc mặt đối mặt lạnh lùng thù địch? Tôi áo? Tôi sẽ móc cơ thể tôi lung như cái mắc áo? Tôi

Tôi hào? Tôi nhất hợp sự trong bụi thành bại chính tòi ở cuối chân trời. Tôi sẽ lạng lẽ mủn ra thành bụi trong sự nhất hợp sự trong bụi thành bại chính tòi ở cuối chân trời. Tôi đang trên đường tới cuộc hẹn với chính tòi ở cuối chân trời. Tôi không cơ thể. Tôi hẹn gặp tòi ở chân trời vào bây giờ một tòi say đắm của tình nhân? Tôi sẽ từ chối hay bị chối từ

Tôi bỏ một nắm Từ vào cháo, Từ chín đều và toả mùi thơm phức
Tôi
pha
bát
nước
chấm
hộp
khẩu
vị
đúng
kiểu.
Nước
mắm
đường
tỏi
ớt
chanh.
Trên
đĩa
Từ
vàng
rộm
tôi
không
quên
bày
vài
nhánh
thơm
mùi
ngò

tàu. Bữa tối của tôi đã sẵn sàng, chỉ còn thiếu một ít gia vị cảm xúc.
Thứ này rất hiếm và chỉ có thể tìm trong dạ dày tôi khi Từ đã bị nghiền nát ở đó.

Nhắm mắt lại em cảm nhận trong nụ hôn một bản thể mang tên
quá khứ, vòng ôm mờ đục.
em người thấy Em nhìn hiện tại
ngửi thấy mùi vị nó trên môi anh. Chính những đôi môi đang gắn chặt vào nhau này tạo nên hình hài cho quá khứ và là nguồn dinh dưỡng nuôi sống nó. Quá khứ gắn kết chúng ta trong say hôn vào khoảng trống là em đang bị phủ trong lớp voan quá khứ
đục. Em nhìn anh và thấy cơ thể của quá khứ. Em mặc lên mình bộ trang phục quá khứ. Anh ôm chặt buổi chiều vào lòng và đắm

Đêm Nước Giờ lại
cát chảy đây trong
cơ từ đầu tôi
thể chân là nhưng
tôi tóc tôi? không
thành rửa Là biết
từng sạch phần nơi
mảnh từng cơ nào
nhỏ mẫu thể mới
xíu xương. đã thật
ngàn Âm tan là
mảnh nhạc rã tôi?
rời luân trong Tôi
nhau trong bóng ở
cuối các tới? trong
cùng đốt Là từng
chỉ xương phân phiến
còn không còn cát
bộ còn lại rời ly
xương cử của tán
khô động bộ không
và được xương thể
rắn nữa đang kết
còn được hợp
nguyên lau hợp
ven. khô lại
bằng được.
âm Có
nhạc? thể
Hay tới
tôi tận
đang cùng
chảy đây
trong đêm
nước tôi
rỉ sẽ
ra hợp
từ nhất
sợ được
nào? các
Tôi mảnh
muốn phân
ở rã

Đêm
cuối
tháng.
Mặt
trăng
bị
đuổi
khỏi
giới
hạn.
Đèn
bị
đập
vỡ
vì
ánh
sáng
nhân
tạo
không
giúp
cho
sự
thật
hiển
lộ
và
che
mất
chữ.

Trong bóng đen tuyệt đối tôi nhìn thấy chữ bằng ánh sáng của Từ.

Ngày
nhật
thực.
Mặt
trời
bị
nuốt
chửng.
Trong
khoảnh
khắc
bóng
tối
thiên
tạo
che
lấp
mất
sự
thật,
Chữ
được
đốt
cháy
lên
bằng
ánh
sáng
của
Từ.

Đánh giá

mỗi thành viên ban thẩm định 150 từ

Một nguồn thơ

A
 ù Z để
 t n
 k h ô n g
 c
 ó
 c h ô c h o

TÔI

Chúng ta chào đời quá muộn trong một thế giới quá già nua ở đó mọi chuyện đã được nói cạn ý.

Nửa đầu thế kỷ 20, ý trữ danh ấy còn ám ảnh nhiều nhà thơ : thế thì còn đâu đất sống cho thơ ? “ Định mệnh ” nhà thơ là sáng tạo, mở đường - cả nội dung lẫn hình thức. Nếu mọi chuyện đều đã được nói cạn ý, chỉ còn trình bày lại với hình thức mới lạ, chỉ còn thơ sáo thôi.

Cuối thế kỷ 19, đầu thế kỷ 20, người Pháp, đặc biệt nhóm thơ siêu thực, dùng không gian trắng của trang giấy làm “ vật liệu ” làm thơ, tạo một kích thước nhục cảm thơ Pháp chưa hề có. Hình như họ nảy ý đó khi ngắm chữ Tàu, chữ Nhật trên các bức tranh : chữ là tranh, tranh là chữ, đều là biểu tượng. Từ ấy, nhiều người trong các nền văn hoá dùng chữ cái Latinh bắt chước, vẽ tranh bằng ngôn từ. Chẳng còn bao nhiêu tác phẩm tồn tại tới hôm nay. Ngôn từ đã bơ phờ, ráo máu, cạn tình, bạc nghĩa thì hình thức lạ lắm tới đâu cũng chỉ đủ thoáng mua vui.

Nhưng, khắp nơi, nhu cầu làm thơ vẫn lịm bóng : chính chúng ta còn rất trẻ ; thế giới cũng không ngừng thay đổi, liên miên hé ra vô vàn bộ mặt lạ đến mức ta không nói lên được cho nhau. Ngôn - từ là quan - hệ giữa ta với ta xuyên qua quan - hệ chung giữa ta với thế giới, người đời. Thế - giới chỉ già nua vì ngôn từ bất lực, chỉ còn khả năng son phấn vẽ vời thôi. Thơ còn đất sống nếu ta biết cải tạo, hồi sinh ngôn - từ. Chẳng dễ tí nào !

Từ Huy làm thơ ngược lại, dùng tranh xoá ngôn từ, khai tử một loại ngôn ngữ ! Xoá sạch. Tới mức chẳng còn gì : tranh cực kỳ trừu tượng vì quá cụ thể ! Cụ thể tới mức, tự nó, nó

chẳng có nghĩa lý gì cả ! Nó chỉ là chữ cái, công cụ tạo từ. Thế thì từ cũng chỉ là công cụ, làm sao hoá thân thành lời, thành thơ ?

Tập thơ 19 Chữ cái, lạ lắm, phong phú chưa từng thấy trong thơ Việt Nam hay ngoại quốc. Cả nội dung lẫn hình thức, lại đậm đà nhục cảm. Lời bạt của tác giả, thực chất, là tuyên ngôn mở đường mới tiếp cận ngôn - từ, mở đường cho nguồn thơ mới. Tập thơ bắt đầu bằng chữ T, như Từ Tôi, chấm dứt bằng chữ H, như Huy Hết. Từ Tôi Huy Hết, Từ Hết Tôi Huy, Tôi Từ Huy Hết, Tôi Hết Từ Huy, v.v. và v.v. Tuyệt !

Có nhiều điều để cảm, suy ngẫm, thảo luận. Xin nêu sơ 2 điều.

Khác biệt giữa ngôn ngữ thơ và văn xuôi, theo Jean-Paul Sartre [1]

Trong văn xuôi, ngôn từ được dùng như ký hiệu để chỉ điều gì ngoài nó : vật thể, ý tưởng, v.v. Ngôn từ là phụ, điều nó chỉ mới là chính. Đúng : bình thường đọc giả tìm điều ấy, bản thân ngôn từ không quan trọng. Thí dụ : em nói tiếng Việt, tiếng Pháp, tiếng Anh cũng được, miễn sao tôi hiểu em.

Trong thơ thì không. Tôi phải cảm được em ! Không gì ngoài em có thể khiến tôi cảm được em, trừ ngôn từ của chính em. Trong thơ, ngôn từ được sử dụng vì chính nó. Nó là vật liệu cơ bản của thơ, như màu sắc trong hội họa, âm thanh trong nhạc. Bài thơ hay vì chính nó, nó tồn - tại như vật - thể [2], nó tự - tại. Nó là chính nó như thực - thể - tự - tại nhưng, đồng thời, nó là sản phẩm của con người, thực - thể - vì - mình. Nó là thực - thể - vì - mình tồn - tại dưới dạng thực - thể - tự - tại. Nó là, trong thế - giới ảo của nghệ - thuật, thực - thể - tự - tại - và - vì - mình, “ nổi đam mê hão [3] ” của con người. Vì, dĩ nhiên, nếu tác phẩm nghệ thuật có thể ám ảnh nổi đam - mê tự - tại của con người thì chẳng có gì, kể cả chính nó, có thể ám ảnh nó: là vật - thể, nó chẳng thể vì - mình, chẳng có mình luôn [4]. Sartre vận dụng triết lý để tìm hiểu thơ văn như thế đấy... Trong Văn chương là gì ? ông không dùng thuật ngữ triết của ông, mấy ai hiểu được, nhưng ai biết triết lý ấy thì hiểu liền đằng sau suy luận về thơ văn có bản thể luận của Thực - thể và Hu - Vô[5]. Quan điểm này đúng đối với một số bài thơ. Thí dụ, những câu thơ của Rimbaud do chính Sartre bình luận. Điều thú vị ở đây: quan điểm này đúng với thơ Từ Huy, một... nữa !

Mỗi chữ cái của Từ Huy là một bài thơ. Trong tư cách chữ cái, nó là chính nó, chẳng có nghĩa, tình, nhục cảm gì cả. Nó tự tại và, do đó, trường tồn như người đời thường tưởng tượng. Nhưng khi ta sát lại, đâm mình vào nó, nó bỗng ngợp nhục - cảm tình ý ! Nó hết là công cụ lập từ, bản thân nó ngây ngất cơ man từ trong trạng thái vừa kỷ cương vừa cuồng loạn. Bỗng nhiên nó biến thành Tôi ! Tôi của Chữ, Ai không kham nổi cuộc gặp gỡ này hãy lùi bước, Chữ sẽ tức khắc khép mình, trở lại chính mình, một vật thể tự tại, vô nghĩa, vô tình, vô nhục cảm... Ai dám đâm hết mình vào Chữ, sẽ thế nào ? Văng ra ! Tại sao ? Tại vì khi nhà thơ dám bắt đầu bằng Chữ cái, thực - thể vô nghĩa vô tâm vô hồn vô cảm để viết

chính mình, khiến ngay cả chữ cái cũng sững sờ, bỗng có Tôi, thì độc giả chỉ gặp được nàng thơ khi dám đọc thơ từ cõi vô ngôn đó !

Theo quan điểm của Sartre, mỗi Chữ cái của Từ Huy là một bài thơ hoàn chỉnh. Nhưng nó không chỉ thế. Nó xé toang chân trời suy ngẫm, nhục cảm của ta. Nó thơ. Nó lạ lắm độc đáo khát khao triu mến ở đó.

Từ là một nhà tù

Đúng. Từ là cũi chật hẹp ngộp thở, xiềng xích trói tư duy, bóp nghẹt thân thể và trí tuệ của ta vì ta sống, cảm nhận thế giới, người khác và chính mình qua tư duy và tư duy không thể có ngoài ngôn ngữ. Biết rồi, khổ lắm nói mãi ! Tuy vậy, đó là sự thật đau đớn nhất của kiếp người, chúng ta nên người Việt trong xiềng xích âu yếm nhất : tiếng Việt. Thơ văn đáng chú ý chính vì nó là phương tiện duy nhất để ta cùng người đời giải phóng tận gốc chính mình, tái tạo và sáng tạo một nhân giới xứng đáng với thời đại, với đời người ngấn ngủ ở chính ta. Điều đáng suy ngẫm : vì sao từ chật hẹp ngộp thở đến thế ? Vì chúng bị xích trong A - Z ? Không. Hệ chữ cái Pháp nghèo nàn hơn hệ chữ cái Việt Nam. Nhưng với hệ chữ cái 26 ký hiệu ấy, với khả năng tổ hợp hiện nay của chúng, ta có một số tổ hợp lớn tới mức ta không hình dung nổi, đủ để nói bất kể gì, nếu ta có gì để nói tới mức ấy. Trong ngôn ngữ toán, bộ “ chữ cái ” thông dụng chỉ có 10 ký hiệu, 0 - 9, nhưng nếu ta phát triển trị Pi [6], vốn vô tận, với hệ ký hiệu nghèo nàn ấy, chắc chắn, trong một quan hệ một đối một, ta sẽ tìm ra chuỗi ký hiệu tương ứng với bất cứ khúc giao hưởng nào của Beethoven, toàn bộ Hải kịch làm người [7] hay Hải kịch thiêng liêng [8] . Nói chung, để ứng xử với đời trong bất cứ ngôn ngữ nào, ta chỉ cần biết khoảng 1000 từ [9]. Để đọc các báo lớn nhất trong bất cứ tiếng nào, Pháp, Anh, Trung Quốc, v.v., ta chỉ cần biết khoảng 2000 từ, theo thống kê của các nhà ngôn ngữ học.

Cái đích thực của từ không ở 26 ký hiệu vô nghĩa.
Đó chỉ là một khía cạnh không quan trọng lắm.

Dù ta dùng hết những từ thiên hạ đã tạo ra, ta chỉ nhại người đã chết. Ta chỉ làm người thụ động. Ta chỉ là nô lệ của ngôn ngữ, không làm chủ - thể ngôn ngữ, không làm người. Chỉ khi nào, với vốn từ nghèo nàn ta học được, dùng được, ta dám và biết viết chính mình và, quá đó, hoà nhập người khác trong quan hệ cá biệt giữa hai con người cá biệt, ta mới phá tan được cũi từ, mở đường cho chính ta và người đời làm người. Hôm nay. Một khoảnh khắc ngấn ngủ. Không bao giờ trở lại.

Thơ Từ Huy làm được chuyện ấy, vượt qua xích xiềng ngôn từ, cũi chữ cái, mở nguồn thơ mới.

Phan Huy Đường

Lời nhà tài trợ

Bạn đọc thân mến!

Tài trợ cho "*Lời vàng Eva*"- *Giải Lá trầu* năm 2007, Nam Dược có mong muốn gián tiếp góp phần nhỏ bé vào hoạt động ý nghĩa đặc biệt này, muốn thể hiện sự đồng cảm trong việc nâng niu các giá trị tinh thần, tôn vinh lao động sáng tạo của nhà thơ theo cách riêng của mình.

Nhân dịp này, Nam Dược chúc mừng sự ra đời và thành công của "*Lời vàng Eva*". Chúc mừng tập thơ mới ra mắt bạn đọc và các nữ thi sĩ tài năng.

Một lần nữa, kính chúc Quý vị sức khỏe, hạnh phúc. Chúc *giải thưởng Lá trầu* năm 2007 thành công tốt đẹp.

Trân trọng
GIÁM ĐỐC CÔNG TY NAM DƯỢC

Thông tin về Nhà tài trợ vàng - Lời vàng Eva -giải lá trâu 2007

Nam Dược là công ty sản xuất và kinh doanh dược phẩm đầu tiên tại miền Bắc đạt tiêu chuẩn sản xuất thuốc của Tổ chức y tế thế giới. Sáng lập tháng 1 năm 2004. Nam Dược hiện có nhà máy sản xuất dược phẩm công suất lớn tại Khu công nghiệp Hoà Xá- thành phố Nam Định. Nam Dược chủ trương không chỉ sản xuất thuốc tốt, chăm lo sức khoẻ chữa bệnh mà còn quan tâm sức khoẻ tinh thần cho người dân.

Trong bối cảnh hội nhập toàn cầu, Nam Dược ý thức rõ rệt vấn đề tồn tại phát triển, gắn liền với việc xây dựng văn hoá doanh nghiệp có bản sắc riêng. Với khẩu hiệu **“Sức sống phương Đông”**, Nam Dược phần nào bày tỏ khát vọng vươn lên trở thành doanh nghiệp sản xuất dược phẩm tiên tiến hàng đầu Châu Á, mang đậm bản sắc Á Đông và tinh thần nhân bản hướng tới người tiêu dùng sâu sắc tại thị trường Việt Nam

Trong các sản phẩm do Nam Dược sản xuất có một nhóm sản phẩm đặc biệt nghiên cứu dành riêng chăm sóc sức khoẻ, sắc đẹp cho phụ nữ như: Nam Dược Women, Nam Dược Dưỡng Nhan... Đặc trưng các sản phẩm của Nam Dược kế thừa tinh hoa của Y học Phương Đông trong việc duy trì sức khoẻ, chữa bệnh, chống lão hoá, kéo dài tuổi xuân của con người. Các sản phẩm này của Nam Dược đang được người tiêu dùng đặc biệt là phụ nữ hiện đại quan tâm, ưa chuộng.

Website: www.namduoc.com.vn

Cơn Ngạt Thở Tình Cờ

Thơ **Trần Lê Sơn ý**

Nhà xuất bản Phụ Nữ

?????????

Tel & fax: ??????

Chịu trách nhiệm xuất bản

?????????

Biên tập

?????

Vẽ bìa minh họa

?????

Thiết kế mỹ thuật

T+T Design

Liên hệ phát hành

EVAcOm

ĐT - Fax: (04) 5333756

Email: Biz@evacom.com.vn

In 1.000 bản tại ??????

Quyết định xuất bản số ??????